

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
 Zagreb, Trg John F. Kennedy 11

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja **HRVATSKA POŠTANSKA BANKA d.d.**, Jurišićeva ulica 4, Zagreb, OIB: 87939104217, zastupana po punomoćnici Ivi Romac Jukić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Gugić, Kovačić & Krivić, Zagreb, Radnička cesta 52, protiv tuženika **FELICITER d.o.o. u stečaju**, OIB: 33362149552, Sesvete, Marina Studina 40, zastupan po punomoćniku Krešimiru Pejiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Lozo & partneri, Zagreb, Varšavska 16, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 4. travnja 2024., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Tonia Knezovića, odvjetničkog vježbenika sa položenim pravosudnim ispitom i u nazočnosti punomoćnika tuženika Krešimira Pejića, odvjetnika, donio je i objavio 16. svibnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi kojeg je 5.5.2021. donio Općinski građanski sud u Zagrebu pod poslovnim brojem spisa 32 Ovr 1085 / 2021.

2. Utvrđuje se da je osnovana osporena tražbina tužitelja u iznosu od 669,45 € kao tražbina II. višeg isplatnog reda koja se odnosi na parnične troškove nastale u ovom postupku do otvaranja postupka nad tuženikom i to za sljedeće radnje:

- 22.02.2022. Tužba – 132,80 €
- 23.05.2022. Podnesak – 132,80 €
- 06.09.2022. Ročište – 132,80 €
- + PDV 25% - 99,50 €
- + sudska pristojba na odgovor žalbu – 158,57 €
- UKUPNO 669,45 €."

II. Nalaže se tužitelju u roku od 15 dana naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 812,50 €.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da sukladno Zaključku Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 8. veljače 2022., poslovni broj Ovr 1085/21-15 podnosi tužbu radi proglašenja nedopuštenim ovrhe određene rješenjem kojeg je 5. svibnja 2021. donio Općinski građanski sud u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-1085/21. Tužitelj navodi da tužbu podnosi iz razloga iz čl. 50. st. 1. točka 9. Ovršnog zakona jer je tražbina koju tuženik ima prema tužitelju temeljem ovršne isprave prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kada je tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe

ovršna isprava. Navodi da je tuženik 17. veljače 2021. dugovao tužitelju novčani iznos od 14.334.200,72 HRK, a koji dug se sastojao od glavnice i sporednih tražbina i to na temelju Ugovora o kreditu br. 500894 sklopljen između tužitelja kao davatelja kredita, FELICITER d.o.o. (tj. Tuženika), kao korisnika kredita, Jose Šarića kao jamca platca, META NEKRETNINE d.o.o., kao jamca platca, Branka Naglića, kao založnog dužnika, i Ljiljane Vučemilo, kao založne dužnice te Aneksa tog ugovora. Budući da tužitelj tuženiku, temeljem Ovršne isprave, duguje 84.450,00 HRK, i da je tuženik tužitelju, temeljem Ugovora i aneksa Ugovora, 17. veljače 2021. dugovao novčani iznos od 14.334.200,72 HRK, to je tužitelj, sukladno članku 196. Zakona o obveznim odnosima tuženiku izjavio (građanskopravni) prijeboj naprijed navedenih novčanih, dospjelih, nepodmirenih, i uzajamnih, tražbina. Navodi da je tuženiku tužiteljeva izjava o prijeboju uručena putem pošte 11. ožujka 2021. u 12:50:36 sati, dok je tuženikovom punomoćniku tužiteljeva izjava o prijeboju uručena putem pošte 9. ožujka 2021. u 10:22:53 sati. S tim u vezi, a s obzirom da je novčana tražbina koju tužitelj, temeljem Ugovora i aneksa Ugovora, ima prema tuženiku veća od tražbine koju tuženik, temeljem Ovršne isprave, ima prema tužitelju, to je tražbina, koju tuženik ima prema tužitelju temeljem Ovršne isprave, prestala u cijelosti. Nadalje navodi da tražbina koju tužitelj temeljem Ugovora (i Aneksa) ima prema tuženiku je, sukladno točki I., 1., 3. Aneksa, kojom točkom je mijenjana točka 2. Ugovora, dospjela 30.3.2012. Naime, točkom I., 1., 3. Aneksa, kojom je mijenjana točka 2. Ugovora, je ugovoreno da je rok otplate kredita kojeg je tužitelj dao tuženiku temeljem Ugovora (tj., 2. Aneksa) 31.3.2012., ali da se zadnjim danom roka otplate smatra prethodni radni dan tužitelja ako zadnji dan roka otplate pada na neradni dan tužitelja. Imajući na umu navedeno, i činjenicu da je 31.3.2012. bio subota, tj. neradni dan tužitelja, to je zadnji dan roka otplate 30.3.2012., tj. petak kao prethodni radni dan tužitelja. Uz navedeno, točkom 5.1. Ugovora je jasno ugovoreno da tuženik „[...] otplaćuje glavnice i kamate jednokratno o dospelju, tj. na zadnji dan roka otplate iz točke 2. [...]“ Ugovora. Dakle, iz točke 5.1. Ugovora jasno proizlazi da dospjeće tražbine koju tužitelj ima prema tuženiku pada na (zadnji) dan roka otplate u smislu točke I., 1., 3. Aneksa, kojim je mijenjan točka 2. Ugovora, tj. 30.3.2012. S tim u vezi je tuženik prema tužitelju 31.3.2012. došao u zakašnjenje jer tuženik do (uključujući) 30.3.2012. nije prema tužitelju ispunio dospjele obveze koje ima prema Ugovoru (i Aneksima), a među kojima je i obveza povrata isplaćenog kredita u iznosu od 3.355.000,00 CHF sukladno točki 1. 2. Aneksa, kojim je mijenjana točka 1. (iznos) Ugovora.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava navode iz tužbe, te navodi da ne postoji bilo kakvo dospjelo nepodmireno potraživanje tužitelja prema tuženiku, niti po ugovoru o kreditu br. 500894, niti po bilo kojoj drugoj osnovi. Navodi da je u predstečajnom postupku nad tuženikom sklopljena predstečajna nagodba 2016. i da stoga tužitelj ne može imati bilo kakvu dospjelu tražbinu prema tuženiku jer bi ista bila obuhvaćena predstečajnom nagodbom. Navodi da se tužitelj kao jedan od vjerovnika postupku predstečajne nagodbe, nije odrekao prava odvojenog namirenja, već je pristao da svoje eventualno potraživanje po ugovoru o kreditu može eventualno naplatiti isključivo iz vrijednosti založenih nekretnina (i to tek ukoliko se pravomoćnom sudskom odlukom utvrdi da tražbina po ugovoru o kreditu uopće postoji. Stoga ukazuje da kao što eventualno (sporno) potraživanje po kreditu br. 500894, tužitelj ne može, niti ćete ikada više moći naplatiti iz novčanih sredstava tuženika, tako ne možete, niti ćete ikada moći, izjaviti bilo kakav prijeboj u tom smislu. Nadalje navodi da sve kad bi postojalo neko potraživanje tužitelja prema tuženiku, izjava o prijeboju bila bi nepravovremena. Naime, prije podnošenja prijedloga za ovrhu na nekretninama, u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, koji se vodi pod brojem Ovr – 1085/21, ovdje tuženik kao

ovršnik, pokrenuo je ovršni postupak na novčanim sredstvima ovdje tužitelja kao ovršenika, i to podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu. Navodna "izjava o prijebodu" upućena je tuženiku kao ovrhovoditelju, otprilike mjesec dana nakon što je već bio predan zahtjev za izravnu naplatu, te nakon što su novčana sredstva s računa tužitelja kao ovršenika, već bila zaplijenjena. S obzirom da ovrha pokrenuta podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu još uvijek nije provedena, odnosno nije dovršena, tuženik kao ovrhovoditelj, a radi naplate iste tražbine, koja proizlazi iz pravomoćne i ovršne sudske odluke Trgovačkog suda u Zagrebu broj P – 1896/2017 od 22. prosinca 2017., predložio je i ovrhu na pokretninama ovršenika (ovdje tužitelja). Dakle, konkretnom slučaju, nesporno proizlazi da je izjava o prijebodu izjavljena nakon pokretanja ovršnog postupka, te da ista nema nikakav učinak.

3. U nastavku postupka tuženik dodatno navodi da je predajom zahtjeva za izravnu naplate tražbine utvrđene rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, a koji je zahtjev tuženik predao Financijskoj agenciji 5. veljače 2021., tuženik pokrenuo posebnu vrstu ovršnog postupka. Iz jasne i ujednačene sudske prakse potpuno je razvidno kako se izjava o prijebodu može izjaviti samo do pokretanja ovršnog postupka. Tek protekom mjesec dana od pokretanja ovršnog postupka, tužitelj je izjavio prijebod čime je ostao prekludiran u svojem pravu. Također navodi da u postupku koji se vodio pred Naslovljenim sudom pod posl.br. P-1896/2021, ovdje tužitelju je naloženo da ondje I. tuženiku META NEKRETNINE d.o.o. (sada META SOLUTION d.o.o.) i ovdje tuženiku, ondje II. tuženiku FELICITER d.o.o. naknadi svakome parnični trošak u iznosu od 84.450,00 kn. I ovdje tuženik, kao i META SOLUTION d.o.o. predali su zahtjev za izravnu naplatu dosuđenog troška parničnog postupka te je tužitelj u odnosu na oba subjekta izjavio prijebod te zahtijevao proglašenje plijenidbe i prijenosa nedopuštenim. U presudi je sud jasno zauzeo stav da je tužitelj sve i da njegova tražbina postoji prema tuženiku, nedvojbeno zakasnio s izjavom o prijebodu budući je predajom zahtjeva za izravnu naplatu pokrenut ovršni postupak nakon kojega nije dopušteno izjavljivati prijebod.
4. Tužitelj u nastavku postupka ukazuje da je presudom i rješenjem koje je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio 15.2.2022. pod poslovnim brojem spisa PŽ 1607/2020 u cijelost potvrđena točka I. izreke presude i rješenja koje je Trgovački sud u Zagrebu donio 23.1.2020. pod poslovnim brojem spisa P-909/2015 kojom je utvrđeno da Ugovor i Aneksi nisu ništetni. Ponovno ukazuje da ima pravo prebiti tražbinu koju ima prema tuženiku temeljem Ugovora (i Aneksa) iako se tužitelj u postupku predstečajne nagodbe tuženika nije odrekao prava na odvojeno namirenje tražbine koju tužitelj ima prema tuženiku temeljem Ugovora (i Aneksa). Nadalje ukazuje da je u ovu parnicu protiv tuženika upućen kako bi sud proglasio nedopuštenom ovrhu određenu rješenjem o ovrsi kojeg je 5. svibnja 2021. donio Općinski građanski sud u Zagrebu pod poslovnim brojem spisa Ovr-1085/2021. Dana 26. travnja 2021. je tuženik Općinskom građanskom sudu u Zagrebu dostavio svoj prijedlog za ovrhu od 7. travnja 2021., temeljem čega je 5. svibnja 2021. doneseno Rješenje o ovrsi. Uzimajući u obzir navedeno ističe se da je ovršni postupak u kojem je doneseno Rješenje o ovrsi pokrenut 26. travnja 2021. pa budući je tuženiku izjava o prijebodu uručena 11. ožujka 2021. odnosno 9. ožujka 2021. to je sporna tražbina tuženika prestala prijebodom jer je izjava o prijebodu dana 47 dana prije nego je tuženik protiv tužitelja pokrenuo ovršni postupak povodom kojega je doneseno Rješenje o ovrsi. Dodatno ukazuje da je tuženikovo pozivanje da je prijebod izjavljen tijekom postupak izravne naplate temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj spisa P–1896/2017, od 22. prosinca 2017., neosnovano budući da je tužitelj u ovu parnicu protiv tuženik upućen

kako bi sud proglasio nedopuštenom ovrhu određenu Rješenjem o ovrsi, a ne kako bi sud u ovoj parnici proglasio nedopuštenim pljenidbu i prijenos temeljem rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj spisa P-1896/2017, od 22. prosinca 2017. Stoga ukazuje da su postupak u i tijekom kojeg je donesen Rješenje o ovrsi i postupak izravne naplate temeljem Rješenja P-1896/2017 dva samostalna i jedan o drugome neovisna postupka (jedan je ovršni postupak na pokretninama (tj., ROO), a drugi je postupak izravne naplate na novčanim sredstvima (tj., izravna naplata Rješenja P-1896 / 2017). Također navodi da nije osnovano tuženikovo pozivanje na presudu koju je 11.3.2022. donio Trgovački sud u Zagrebu pod poslovnim brojem spisa P-1913/2021 jer se u toj presudi Trgovački sud u Zagrebu bavio pitanjem pravovremenosti i dopuštenosti prijetoj izjavi tijekom postupka izravne naplate.

5. Rješenjem ovog suda od 7. rujna 2022. poslovni broj: P-344/22, utvrđen je prekid postupka budući je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 6. rujna 2022.
6. Podneskom od 13. studenog 2023. tužitelj je naveo da je nad tuženikom rješenjem ovog suda poslovni broj: St-101/21 od 6. rujna 2022. otvoren stečaj te je naveo da tužitelj sukladno odredbi čl. 165. Stečajnog zakona troškove parničnog postupka koji su nastali do prekida postupka kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenog zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. Stoga je tužitelj prijavio troškove ovog postupka nastale do otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, a stečajni upravitelj je osporio predmetnu tražbinu II. višeg isplatnog reda u iznosu od 349.117,78 € koja se odnosi na troškove sudskih postupaka u tijeku, od čega se iznos od 669,45 € odnosi na ovaj postupak i to za tri radnje (tužba, podnesak od 23.05.2022. i ročište od 06.09.2022.) svaka u iznosu od 132,80 €. uvećano za PDV i za sudsku pristojbu na odgovor na žalbu u iznosu od 158,57 €. Budući da je navedena tražbina osporena u stečajnom postupku to je tužitelj upućen pokrenuti/nastaviti parnicu slijedom čega je tužitelj navedenim podneskom predložio nastaviti parnicu te dodatno donijeti odluku i u odnosu na sporne troškove postupka na način da se utvrdi da je osnovana tražbina tužitelja u iznosu od 669,45 € kao tražbina II. višeg isplatnog reda.
7. Rješenjem ovog suda od 2. siječnja 2024. ovaj sud je nastavio postupak u ovoj pravnoj stvari.
8. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu i to: rješenje Općinskog građanskog suda Ovr-1085/2021 od 8. veljače 2022. (list 9-10 spisa), rješenje Općinskog građanskog suda Ovr-1085/2021 od 5. svibnja 2021. (list 12-14 spisa), u punomoć Sberbank d.d. od 2. veljače 2022 (list 15-17 spisa), Ugovor o kreditu br. 500894 (list 18-27 spisa), Aneks ugovora 1 sklopljenog 27. rujna 2007, Aneks ugovora 2 sklopljenog 21. kolovoza 2009. i Aneks ugovora 3 sklopljenog 17. rujna 2010. (list 80-91 spisa) , Aneks ugovora 2 sklopljenog 26. kolovoza 2009. (list 472-474), Povijesni izvadak iz sudskog registra od 14. prosinca 2021 (list 28-74 spisa), Sberbank d.d. izjava o prijetoj od 3. ožujka 2021. (list 74-75 spisa) , prijemna knjiga HP od 8. ožujka 2021. kao i status pošiljke RF734026726HR i RF734026712HR te povratnica (list 76-79 spisa) , Presuda i Rješenje od 23. siječnja 2020. P-909/2015 (list 92-110 spisa), Presuda i Rješenje PŽ 6485/2016 (list 111-112 spisa), dopis pun. tuženika kojim se tuženik očitovao na "izjavu o prijetoj" (list 128-129 spisa), podnesak tužitelja u postupku predstečajne nagodbe nad tuženikom (list 130-134 spisa), zaključak o pravomoćnosti rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe spis Stpn-

205/2015 (list 152-159 spisa), zahtjev za izravnu naplatu od 5. veljače 2021. (list 161-162 spisa), Povijesni izvadak iz sudskog registra od dana 22. travnja 2022. (list 170-222 spisa), Presuda i Rješenje PŽ 1607/2020 (list 242-256 spisa), Zaključak Ovr-855/2021 od 26. travnja 2021 (list 251-252 spisa), Sberbank d.d. Žalba uz priloge od 28. ožujka 2022. (list 253-302), Rješenje P1896/2017 (list 307-317 spisa), Rješenje PŽ 3284/2019 (list 318-322 spisa), Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (list 332-346 spisa), Rješenje o osiguranju (list 329-330 spisa), nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje od 7. lipnja 2021. (list 403-443 spisa), potvrdu o predaju zahtjeva FINA, te specifikacija FINA-e o izvršenju osnove za plaćanje od 10. svibnja 2022 (list 487-489 spisa), Rješenje PŽ 831/2019 (list 484-487 spisa), web povijesni izvadci (list 347-400 spisa), Solemnizirani sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama upisnih u zemljišnim knjigama (list 462-468), Obrazac 16. (prijava tražbine u stečajnom postupku); (list 560-566 spisa), Rješenje P-909/2015 (list 444-462 spisa), Povijesni izvadak iz sudskog registra (list 498-566 spisa), Rješenje St-2353/2021 (list 510-512 spisa), Rješenje Tt-21/39620 (list 513-516 spisa), Rješenje PŽ-5144/2020 (list 5147-523 spisa) Rješenje St-101/2021 (list 561-588 spisa), te uvid u Bonitetno izvješće meta solution (list 524-530 spisa).

9. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.
10. Tužbenim zahtjevom tužitelj traži proglašenje nedopuštenim ovrhe koja je određena rješenjem o ovrsi od 5. svibnja 2021., Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-1085/21, a koje je doneseno na temelju ovršne odluke Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1896/2017 od 22. prosinca 2017. te utvrđenje osnovanosti tražbine II. višeg isplatnog reda koja se odnosi na parnične troškove nastale u ovom postupku do otvaranja stečajnog postupka.
11. Među strankama nije sporno:
  - da je tuženik kao ovrhovoditelj na temelju pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1896/2017 od 22. prosinca 2017., prvotno podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu 5. veljače 2021.,
  - da je tuženiku tužiteljeva izjava o prijeboju uručena putem pošte 11. ožujka 2021. u 12:50:36 sati, dok je tuženikovom punomoćniku tužiteljeva izjava o prijeboju uručena putem pošte 9. ožujka 2021. u 10:22:53 sati.
  - da je potom 26. travnja 2021. tuženik kao ovrhovoditelj Općinskom građanskom sudu u Zagrebu dostavio svoj prijedlog za ovrhu na pokretninama, temeljem čega je 5. svibnja 2021. doneseno Rješenje o ovrsi
  - da je zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Ovr-1085/21-5 od 8. veljače 2022., tužitelj kao ovršenik upućen na pokretanje parnice radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom,
  - da je ovršna isprava na temelju koje je tuženik kao ovrhovoditelj podnio i zahtjev za izravnu naplatu od 5. veljače 2021. i prijedlog za ovrhu od 26. travnja 2021. u oba slučaja pravomoćna i ovršna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1896/2017 od 22. prosinca 2017. i da se radi o potpunom istoj tražbini.
12. Sukladno odredbi čl. 50. st. 1. točka 9. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/16, 73/17 i 131/20 – dalje OZ) protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti

žalbu ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

13. Sukladno odredbi čl. 52. st. 1. OZ-a, ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 50. stavka 1. točke 7. i točaka 9. do 11. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja u roku od osam dana, dok je odredbom st. 3. tog članka propisano da ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od osam dana, sud prvoga stupnja donijet će bez odgode zaključak kojim će ovršenika uputiti da u roku od petnaest dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je izjavio žalbu.
14. Kao što je navedeno, tužitelj je zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: Ovr-1085/21-15 od 8. veljače 2022., upućen u roku od 15 dana pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. t. 9. Ovršnog zakona te je tužitelj 22. veljače 2022. i podnio predmetnu tužbu.
15. Slijedom navedenog, među strankama je sporno jeli tražbina koju je tuženik kao ovrhovoditelj ima prema tužitelju na temelju pravomoćne i ovršne presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-1896/2017 od 22. prosinca 2017., prestala prijebojem i to na temelju izjave o prijeboju od 11. ožujka 2021.
16. Prvenstveno, u odnosu na navode tužitelja da su postupak u i tijekom kojeg je doneseno Rješenje o ovrsi i postupak izravne naplate temeljem presude P-1896/2017 dva samostalna i jedan o drugome neovisna postupka (jedan je ovršni postupak na pokretninama (tj., ROO), a drugi je postupak izravne naplate na novčanim sredstvima (tj., izravna naplata Rješenja P-1896 / 2017), treba ukazati da postupak izravne naplate jeste ovrha sukladno odredbama OZ-a i Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.
17. Naime, odredbom čl. 209. st. 1. OZ-a je propisano da ako ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da na temelju ovršne odluke domaćeg suda ili upravnog tijela koje imaju potvrdu ovršnosti, ovršne nagodbe sklopljene pred domaćim sudom ili upravnim tijelom, ovršne nagodbe postignute u postupku mirnog rješenja spora na temelju članka 186.a Zakona o parničnom postupku, zadužnice, bjanko zadužnice, naloga za plaćanje Hrvatske radiotelevizije s potvrdom o ovršnosti, europskog ovršnog naslova, europskog platnog naloga, a koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine ili obračuna poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, provede naplatu te tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod banaka na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu, Agencija će postupiti kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.
18. Iz navedene odredbe proizlazi da Ovršni zakon, tom odredbom izravno propisuje postupanje Financijske agencije kod izravne naplate kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud, odnosno izravno se propisuje postupanje FINE sa zahtjevom za izravnu naplatu kao u povodu rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.

19. Odredbom čl. 209. st. 3. OZ propisano je da se u postupku izravne naplate tražbine na temelju isprava iz st. 1. tog čl. na odgovarajući način primjenjuju odredbe čl. 205. (zapljena računa ovršenika), 206. (provedba ovrhe) i 207. (ovrha prema solidarnim ovršenima).
20. Odredbom čl. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine", broj 68/2018., 2/2020., 47/2020., 46/2020., 83/2020. i 133/2020. – dalje u tekstu: ZPONS) propisano je da se tim Zakonom uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima, uključujući vođenje Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje, postupanje u slučaju nedostatka novčanih sredstava ovršenika za provedbu ovrhe, postupanje poslovnog subjekta u uvjetima blokade njegova računa, davanje, čuvanje i pohrana podataka, naknade, vođenje Jedinственог регистра računa te nadzor nad provedbom toga Zakona.
21. Slijedom navedenog, iz predmetnih odredbi jasno proizlazi da postupak izravne naplate nije poseban postupak već je postupak izravne naplate, upravo ovrha.
22. Stoga, u odnosu na prigovor prijetoja kojeg je tužitelj kao ovršenik izjavio 11. ožujka 2021., a imajući u vidu odredbu čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, prema kojoj da bi se mogla izjaviti žalba mora se raditi o činjenici koja je nastala u vremenskom razdoblju kada je ovršenik (ovdje tužitelj) više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe ovršna isprava (presuda ovoga suda, poslovni broj P-1896/2017 od 22. prosinca 2017.) to činjenica prestanka tražbine treba nastati u vremenskom periodu od nastupa pravomoćnosti te ovršne isprave, pa do pokretanja ovršnog postupka (tako i VTS, PŽ-1833/08 od 21. travnja 2008., VSRH, Rev-742/2016-2 od 14. listopada 2020), slijedom čega je tužitelj kao ovršenik mogao i trebao izjaviti prijetoj u razdoblju od nastupa pravomoćnosti presude P-1896/2017 od 22. prosinca 2017. pa do pokretanja ovršnog postupka odnosno s njih izjednačenog postupka izravne naplate.
23. Kako u ovom sporu nije sporno da je tuženik kao ovrhovoditelj podnio zahtjev za izravnu naplatu 5. veljače 2021. i to upravo na temelju ovršne isprave presude ovog suda P-1896/2017 od 22. prosinca 2017., dok je izjava o prijetoju kako to potvrđuje i sam tužitelj od 11. ožujka 2021. to je razvidno da navedeni prijetoj nije dopušten jer nije u skladu s točkom 9. st. 1. čl. 50. OZ-a, odnosno tražbina nije prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka.
24. Pri tome se ukazuje da za navedeni stav nije odlučno što je prijedlog za ovrhu na pokretninama ovršenika podnesen 26. travnja 2021., na temelju ovršne isprave odnosno presude ovog suda P-1896/2017 od 22. prosinca 2017., s obzirom na činjenicu da je 5. veljače 2021. podnesen zahtjev za izravnu naplatu temeljem te iste ovršne isprave odnosno presude ovog suda P-1896/2017 od 22. prosinca 2017., i to za potpuno istu tražbinu iz te ovršne isprave pa se upravo u odnosu na taj trenutak mora ocjenjivati ispunjenje uvjeta propisanog odredbom čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a.
25. Naime, nije moguće predmetni zahtjev za izravnu naplatu i prijedlog za ovrhu a koji su podneseni radi naplate jednog te istog potraživanja koje proizlazi iz presude P-1896/2017, promatrati odvojeno a vezano uz ispunjenje pretpostavki iz t. 9. st. 1. čl. 50. OZ-a, odnosno uz utvrđenje je li činjenica na temelju koje je tražbina prestala, nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka. Nije sporno da bi u slučaju da se radi o prijetoju koji je izjavljen nakon zahtjeva

za izravnu naplatu, a u postupku koji bi se vodio za utvrđenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa sredstava na temelju zahtjeva za izravnu naplatu, takav prijeboj bio nedopušten, jer se radi o činjenici koja nije nastala u vremenskom periodu od nastupa pravomoćnosti ovršne isprave, pa do pokretanja ovršnog postupka, već nakon pokretanja ovršnog postupka. Jednak stav je zauzet u odlukama ovog suda poslovni broj: P-344/22 od 20. travnja 2022. koja je potvrđena odlukom VTS-a, PŽ-3308/2022-2 od 16. svibnja 2023. To znači da takav prijeboj nije dopušten i da tražbina ovrhovoditelja, ovdje tuženika postoji i on je može ostvarivati temeljem zahtjeva za izravnu naplatu.

26. Stoga nije životno ni logično da bi i u ovoj situaciji kada je tuženik kao ovrhovoditelj podnio zahtjev za izravnu naplatu nakon kojega je tužitelj kao ovršenik izjavio prijeboj i nakon koje izjave o prijeboju je tuženik kao ovršenik za istu tražbinu podnio prijedlog za ovrhu ali ovaj puta na pokretninama ovršenika i to na temelju potpuno iste ovršne isprave i potpuno iste tražbine, sud mogao utvrditi da je takav prijeboj dopušten samo iz razloga što je prijedlog za ovrhu na pokretninama radi naplate potpuno iste tražbine podnesen nakon izjave o prijeboju, dok je isti taj prijeboj nedopušten u postupku prisilne naplate te iste tražbine i na temelju te iste ovršne isprave. To bi značilo da bi istodobno bilo moguće utvrditi i da tražbina koja se prisilno naplaćuje doista postoji kao i da je prestala, odnosno da ne postoji i to iz razloga što bi se takvim tumačenjem moglo utvrditi da tražbina u postupku povodom zahtjeva za prisilnu naplatu postoji jer prijeboj nije dopušten (izjavljen nakon pokretanja postupka izravne naplate), dok u postupku povodom prijedloga za ovrhu na pokretninama ista ta tražbina ne postoji, jer je prijeboj dopušten budući da je izjavljen prije pokretanja postupka povodom prijedloga za ovrhu iako se radi o jednoj te istoj tražbini koja se prisilno naplaćuje temeljem iste ovršne isprave. Već ta činjenica jasno ukazuje na svu nelogičnost i neprihvatljivost takvog pravnog tumačenja, jer bi u tom slučaju u postupku izravne naplate tražbina bila postojeća i prijeboj ne bi bio dopušten, dok bi u postupku povodom prijedloga za ovrhu, prijeboj bio dopušten i ista ta tražbina bi bila prestala.
27. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju se radi "u biti" o promjeni predmeta ovrhe, pa stoga predmetnu izjavu o prijeboju i treba promatrati u tom kontekstu odnosno promatrajući i postupak povodom zahtjeva za izravnu naplatu i povodom prijedloga za ovrhu kao jedinstvenog postupka pokrenutog radi naplate jedne te iste tražbine iz iste ovršne isprave samo na različitim predmetima ovrhe (novčanim sredstvima i pokretninama).
28. Slijedom navedenog, ovaj sud je ocijenio kako tužitelj nije dokazao da su ispunjenje pretpostavke iz odredbe čl. 50. st. 1. točka 9. OZ-a, slijedom čega je tužbeni zahtjev odbijen u cijelosti kao neosnovan pa je stoga odlučeno kao u **točki I. izreke**.
29. Budući da je sud ocijenio da prigovor prijeboja nije dopušten, to sud nije obrazlagao ostale prigovore tuženika.
30. Odredbom čl. 165. st. 3. Stečajnog zakona je propisano da protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. tog članka, troškove parničnoga postupka nastale do prekida postupka, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva, može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik. U protivnom troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida namirit će se kao dugovi stečajne mase.

31. S obzirom da je tužitelj doista i prijavio navedene troškove u stečajnom postupku te da su mu ti troškovi osporeni to je tužitelj pravilno uredio tužbeni zahtjev i tražio i utvrđenje osnovanosti spornih troškova u ovom postupku.
32. No, budući da je ovaj sud ocijenio neosnovanim tužbeni zahtjev u pogledu proglašenja ovrhe nedopuštenom to tužitelj nije uspio u ovom sporu slijedom čega nema pravo na naknadu tih troškova pa je i u dijelu koji se odnosi na utvrđenje osnovanosti tražbine tužitelja koja se odnosi na parnične troškove nastale do otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 669,45 €, ovaj sud tužbeni zahtjev također ocijenio kao neosnovan (**točka II. izreke**)
33. Imajući u vidu činjenicu da je tuženik u cijelosti uspio u ovom sporu, to u smislu čl. 154. st. 1. i 155., ZPP-a tuženiku pripadaju troškovi postupka.
34. Po ocjeni ovoga suda tuženik ima pravo na naknadu troška na ime naknade za zastupanje po odvjetniku u skladu s Odvjetničkom tarifom ("Narodne novine" broj 126/22, nastavno: Tarifa) i to za pristup na ročišta održana 6. rujna 2022. i 4. travnja 2024. u iznosu od 200,00 € za svako od navedenih ročišta, (Tbr. 9. t. 1. Tarife) kao i za sastav podneska od 14. travnja 2022. (odgovor na tužbu) u iznosu od 200,00 € (Tbr. 8. t. 1. Tarife) te za sastav podneska od 10. svibnja 2022., u iznosu od 50,00 € (Tbr. 8. t. 3. Tarife), što sve skupa uvećano za PDV iznosi 812,50 €. (**točka III. izreke**)

Zagreb, 16. svibnja 2024.

Sudac
Josip Bilić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda putem e-komunikacije.

DNA:

1. Tužitelju po pun. uz nalog/rješenje za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 158,54 €
2. Tuženiku po pun.
3. Kal. 30 dana

Broj zapisa: **9-30867-df1d5**

Kontrolni broj: **037c5-af47a-fadca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JOSIP BILIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.